

זמני שבת קודש

רבנו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
21:08	20:22	19:21	תל אביב
21:12	20:24	19:19	ירושלים
21:10	20:22	19:22	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

חג שבועות

הנה הגיע היום הגדול, לו ציפינו וייחלנו. חג השבועות כבר כאן, פוגש את הלבבות הנרגשים, הממורקים משבעה שבועות של ספירת העומר והתקדשות עליונה, חודר לעמקי הנשמה היהודית ומביא בחיקו את המתנה הטובה בעולם...

נעימות החג ושיריו - כבר מושמעים בכל בית, מתנגנים על מיתרי הנשמה. דרשנים ידועי שם כבר הבטיחו השתתפותם בתיקון ליל שבועות בבתי הכנסת, וחברות לשעות ארוכות של לימוד בהתמדה כבר נקבעו מראש. אלו שקועים בהווית דאביי ורבא ואלו קוראים בשקיקה מתוך ה'תיקון ליל שבועות' הקטן, וכולם כאחד, כאיש אחד בלב אחד, הכל חפצים ליראת את שמך, ולקבל באהבה את המתנה, בה"א הידיעה, את התורה הקדושה האהובה והחביבה.

ביום הזה, זכינו לקבל את מתנת התורה, ששינתה את איכות החיים שלנו. מדי יום אנו פותחים את הגמרא, ומיד חשים באושר פנימי ממלא את ליבנו, וסיפוק רב ממלא את נפשנו. התורה מעניקה לנו כוחות חדשים, התורה מדריכה אותנו להתמודד נכונה ונבונה בכל מצבי החיים ובכל רגע ושעה, וגם מעניקה לנו הגנה מיצרים שליליים העלולים להתרגש עלינו. כשיהודי קם מסדר הלימוד או מהשיעור היומי - הוא מרגיש חדש, מלא באנרגיה חיובית, פניו זורחות, אין מאושר ממנו!

'אין גדולה כתורה, אין דורשה כישראל!' - כמה עלינו לעלוז ולשמוח, לצאת בריקוד סוחר ומרומם: 'עליונים ששו ותחתונים עלזו בקבלת יום זה!' הן 'תואר כלה' - עם ישראל, 'מאוד נתעלה' - עלה ברמתו וגבה עד שמי שמים, עם קבלת המתנה הטובה והאהובה בעולם!

מתוך רוב שמחה, בריקוד על שהיינו לזמן הזה, נצא בשירה סוחפת ומרוממת, מרגשת ומעוררת: אשרי העם שככה לו, אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה! (הרב אשר קובלסקי)

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה המוסדות

המלך דוד עבד ה'

איזה מידת הבטחון הייתה לדוד המלך למרות כל הקשיים שעבר בחייו

ודבקות וקדושה, במידות השלמות ודבקות התורה בלי שיעור.

אין לך דבקות מופלאה יותר מאמירת תהילים. כשקוראים תהילים מרגישים שנשאבים לתהילים, כל פסוק מתאים לכל אחד, כמה יראת שמים יש בכל מילה ומילה, בכל פסוק ופסוק בספר תהילים.

קוראים בתהילים ורואים את הבטחון התמידי בקב"ה. הנה גלית הפלשתי, כולם רעדו ממנו, כולו פלדה! במה בא אליו דוד המלך, בחמשה חלוקי אבנים. וגלית שואל אותו "הכלב אנכי כי אתה בא אלי במקלות?"! ודוד עונה לו: "אתה בא אלי בחרב ובחנית ויבכידון ואנכי בא אליך בשם ה' צב' אלוקי ישראל שחרפת היום." והרי גם דוד המלך בא באבנים ומה אומר שבא בשם ה'? אלא כתוב בתהילים "אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלוקינו נזכיר". וצ"ב, וכי לדוד המלך לא היו סוסים ורכב בצבא? אלא כתוב "אלה ברכב ואלה בסוסים" היינו

שם שמים מנטחם ברכב וסוס, יש לנו צבא, אבל הביטחון שלנו בקב"ה ולא בצבא. סוס מוכן ליום מלחמה ולה' התשועה! שקר של הטנק הוא שהוא מושיע, הסוס, הטנק הצוללת, שקר להם התשועה! לה' הישועה!

הנה בערב מלחמת יום כיפור, היו דיבורי הרב על צבא מוצלח ובלתי מנוצח, אינו לערבים שיעיזו להרע לנו. צריך צבא טנקים ומטוסים, אבל צריך לדעת שהקב"ה הוא המושיע. והראה להם הקב"ה מכל הכיוונים, שרק לה' הישועה. הסורים כבר היו בגשר בנות יעקב, הצבא המצרי פרץ קדימה. המצב כבר היה אחר יאוש.

א"כ, אומר לו דוד המלך לגלית, אתה בא בחרב ובחנית הביטחון שלך הוא בחרב ובחנית. גם אני בא במקל ואבנים אבל בוטח בה', אם הייתי בוטח בנשק הייתי מביא אר פי ג'י, כולו פלדה מה יעזרו האבנים? ולמה לקח חמשה חלוקי אבנים, כנגד חמשה חומשי תורה, להורות כי בוטח בה' יתברך, בזכות התורה הק'. ואכן אחת זרק ונכנסה במצחו ומת, ונפל על פניו כדי שיוכל דוד לחתוך ראשו במהרה ולא יצטרך ללכת את כל ארכו. זה כח בטחונו של דוד המלך!

משתיקתו לשמעיו בן גרה אתה לומד איזו ענווה! וממלחמתו בגלית אתה לומד איזה בטחון!

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א
המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

בחג השבועות חוגגים גם את הילולת דוד המלך עליו השלום זיע"א, קודש הקדשים, מי יכול לפאר גדולתו ולספר תהלתו, רק לרומם השגתנו במעט מקצות דרכיו. ולגעת בשולי אדרת קדשו.

מוסדותינו הקדושים קרויים על שמו, מוסדות אור דוד, ובפרט שבכל חצות ליל שבת מתאספים פה כמה מניינים וקוראים בדבקות ספר תהילים עד עלות השחר, עשרות שנים מאז בחרותי בישיבת פורת יוסף ותודה לאל הקביעות מתקיימת עד היום. איזה אהבת ישראל הייתה לדוד המלך כמו שאומר הפסוק "ואני בחלותם לבושי שק", כשהיו השונאים שלו חולים, היה לובש שק וצם כדי שיהיו בריאים. היכן יש אהבת ישראל שכזו?!

בנו של דוד המלך אבשלום רודף אותו להרוג, דוד המלך משורר ואומר "מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו"! ואמר צדיק אחד: שדוד המלך ע"ה היתה מידתו בזה יותר מאהרן הכהן, שהרי אצל אהרן הכהן שמתו בניו נדב ואביהוא על פניו, כתוב "וידום אהרן" וקיבל שכר על שתיקתו. אך אצל דוד המלך לא רק שלא שאל, אלא זימר וכמו שכתוב (תהילים ל) "למען יזמר כבוד ולא ידום" לא רק ידום אלא גם יזמר ויודה על הרעה כעין הטובה.

שמעי בן גרא, קילל את דוד המלך ע"ה "קללה נמרצת" ודרז"ל שהוציא עליו ש"ר בחמורות שבחמורות, ובפני כל הסנהדרין, (שמואל ב טז) "צא צא איש הדמים ואיש הבליעל" ומעליל עליו את הריגת בני שאול. ואבישי בן צרויה מבקש רשות להרגו כמורד במלכות ודוד מסרב ואומר: הניחו לו ויקלל כי אמר לו ה' אולי יראה ה' בעוני והשיב ה' לי טובה תחת קללתו היום הזה." ושמעי ממשיך הלך ויקלל ויסקל באבנים לעמתו ועפר בעפר ודוד שותק.

דוד ידע והרגיש כי כל מה שקורה איתו הוא "כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי", כתינוק שאינו יודע כלום מלבד אמו המאכילה ומשקה אותו, אין לו דאגות.

ואמרו חז"ל שבאותו רגע שהבליג על קללתו של שמעי הכריזו בשמים, שדוד המלך רגל רביעית במרכבה, אברהם יצחק ויעקב שלושה רגליים, ודוד רגל רביעית!

רגל רביעי במרכבה העליונה! אין טיפת השגה בזה. דוד המלך השלם בכל מיני שלמויות, ביראה ואהבה

ההקדשה השבועית

הצנים הם אנום לתקיים
אלפי טלמי צארי המרשה
להצלחתכם אז לעיני קדושתם
התקשרו עכשיו: 05-04-000-000

לימינו
ידן חיה בת הדס
יוסי בן הלן
צורי בן רחל
דייחה בת חוה

לישיק
בנימין בן חסיה
אלדד בן חוה
ספיר בת עליזה
לידך בת עליזה

לחובלת
אסף בן חיה
רויטל בן דיה
אלעד בן ענה
אלדד בן ירדנה

לעילי שושנת
שלמה בן לון לון
סיגלית בת חנה
חן בן חיה
שמעון בן יילנדה
יואב בן חנה

סיפור לשבת

הרב צבי נקר

בזכות ברכת הרבי מבעלז

הוא פרש לפני השופטים את כתב האישום כנגד הסוחר ופירט את סעיפי האשמה. הוא הציג את ההוכחות, תיאר בצבעים חיים את חומרת העוון, וקינח בדרישה להחמיר עם העבריו בכל חומרת הדין.

ר' אברהם הצטנף במקומו אחוז חרדה. הדברים הנוקבים השפיעו מאוד על השופטים. ניסיונותיהם של עורכי דינו להמעיס מחומרת מעשיו נתקלו בהתנגדות שני השופטים, ונראה היה כי הם נוטים לעמדת התביעה. ואכן, השניים הביעו את דעתם בעד ענישה מחמירה.

לקראת סוף הדיון ביקשה השופטת לשאת דברי סיכום. "אני מתנגדת להרשעה", הדהימה את הכול, וגוללה לפני עמיתה ולפני הקהל באולם בית המשפט את שאירע בתחנת הרכבת.

"אני הייתי האישה הנבוכה והאבודה" סיפרה בהתרגשות. "חשתי חסרת אונים ולא ידעתי מה לעשות. ואז ניגש אלי הנאשם ופשוט הציע לי את עזרתו, בלי לבקש כל תמורה. הוא לא הכיר אותי, אינני משתייכת לבני עמו, ובכל זאת גמל עמי חסד. לכן אינני מאמינה שאדם זה הוא נוכל. גם אם כשל פעם אחת - אין זו אלא מעידה חד פעמית, ומן הראוי להתחשב בו ולזכות אותו במשפט".

דבריה הנרגשים השפיעו על עמדתם של השופטים האחרים, והם שינו את דעתם והחליטו לנהוג עם הנאשם במידת הרחמים ולהוציאו זכאי.

בערוב ימיו עלה ר' אברהם למפל לארץ ישראל והתגורר בבני ברק. את הסיפור סיפר בעצמו, כפי שאירע. (על פי 'צנצנת המן').

האישה הנראית נבוכה ואבודה גרמו לו להוסיף להפציר בה לגלות לו מה מעיק עליה, ואולי יוכל לעזור לה.

"איבדתי את תיקי" נענתה לבסוף, "ובו כספי ומסמכי האישיים. אינני יודעת אם אבד התיק או נגנב. בכל מקרה נותרתי בלי שיש בידי אפילו הכסף הדרוש לשוב לביתי".

"כמה כסף את צריכה בעבור הנסיעה?" שאל החסיד.

"מחיר הנסיעה לפחות עשרים וחמישה זהובים", אמרה האישה.

החסיד הוציא מיד את ארנקו, ומנה את הסכום הדרוש ואף הוסיף עליו עוד כמה שטרות. "קחי לך וסעי לשלום", אמר לאישה. דמעות של התרגשות הופיעו בעיניה, והיא הודתה לו בכל פה, ואף נתנה לו את כרטיס הביקור שלה.

ר' אברהם העיף מבט חטוף בכרטיס, ראה כי הגברת שופטת במקצועה, אך לא שת ליבו לזאת. הוא תחב את הכרטיס לארנקו, בלי לייחס לו חשיבות כלשהי.

הגיע יום המשפט. מתוח התייצב החסיד באולם בית המשפט, ממתין בדריכות לדינו. שפתיו מלמלו פרקי תהלים והוא נשא תפילה לבורא שילחץ אותו מן המיצר אל המרחב.

בליבו קינן חשש כבד כי השופטים ייטו לשבת ולא לחסד ויענישו אותו קשות. במוחו שיחזר את פגישתו עם רבו, את ברכתו ואת הוראתו המסתורית להיטיב עם כל אדם, אך כיצד כל זה מתקשר למשפטו?

"בית המשפט!" קרא שמש בית הדין. שני גברים ואישה נכנסו אל החדר ופסעו אל כס השופטים. ר' אברהם הביט כלא מאמין. השופטת היתה לא אחרת מהאישה שעזר לה!

המשפט החל. נציג התביעה פתח בדבריו.

הוא ישב במשרדו, תופס את ראשו בשתי ידיו, ושואל את עצמו "למה עשיתי את זה? למה התפתיתי?"

ר' אברהם למפל היה חסיד בעלז. הוא התגורר בפולין בימים שלפני מלחמת העולם השנייה, וניהל עסק טקסטיל משגשג. שנים רבות פעל המפעל כחוק והתנהל ללא דופי. עתה הוצעה לו הצעה לעסקה שהיתה כרוכה בהונאת הרשויות, אך היתה יכולה להכניס לו הון רב. הוא התחבט קשות, ולבסוף גבר עליו יצר הממון והוא החליט לבצע את העסקה.

בתוך זמן קצר הבין שהפיל את עצמו לצרה גדולה. התרמית נחשפה. המשטרה ערכה חקירה מקיפה וביקשה להעמידו לדין ולהענישו במלוא החומרה. מועד המשפט נקבע וגזר הדין הצפוי היה קשה. ר' אברהם למפל היה מודאג מאוד, ועם זה הוסיף לנהל את עסקיו.

יום אחד נקרתה לפניו עסקה גדולה. הוא ביקש לקבל את ברכת רבו, רבי יששכר דב מבעלז, לעסקה. הוא נסע לחצר הרבי ושטח לפניו את ההצעה. בליבו חפץ לגולל באוזני הרבי גם את הסבך המשפטי שאליו נקלע, אך התבייש לחשוף את קלונו. הוא קיווה כי ברכת הרבי לעסקה תחול גם על המשפט הקרב ובא.

בהתרגשות קיבל את ברכת הרבי לעסקה, וכשהחל לצאת מן החדר, פנה אליו פתאום הרבי ואמר: "שמע נא, אם תזדמן לך אפשרות לעזור לאדם הזקוק לעזרה, אל תזלזל בכך, גם אם זה יהיה נכרי ברחוב".

למפל הנהן בראשו ונפרד לשלום מהרבי. בליבו תהה לפשר דבריו הסתומים. מעולם לא שמע מפיו דברים כאלה. בדרכו לביתו הביט לצדדים, מחפש אדם הזקוק לעזרה.

בתחנת הרכבת הבחין באישה לא יהודייה, המתהלכת אנה ואנה בחוסר מנוחה. הוא פנה אליה והציע את עזרתו. "אין צורך, תודה" דחתה אותו האישה בנימוס.

אך דברי הרבי המהדהים באוזניו אל מול

"בית המשפט" קרא שמש בית הדין! שני גברים ואישה נכנסו אל החדר ופסעו אל כס השופטים..."

לסיפורים מרתקים נוספים של הרב צבי נקר נכנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

רוצים להפיץ את העלון "אור הפרשה" באזור מגורכם? הצטרפו למפיצים וקבלו עלונים בכל שבוע לחלוקה!

**חייגו עכשיו:
03-61-50-203**

*ההפצה הינה במחיר סמלי

טו. גם ביום טוב אין קידוש אלא במקום סעודה, שאם קידש ולא סעד אף ידי קידוש לא יצא. ולכן העושים קידוש בבוקר ואוכלים מזונות וכדומה, ואת הסעודה עם פת עושים בצהריים, צריכים לשים לב לאכול לאחר הקידוש בבוקר כזית (27 גרם) מזונות (בפרט בעוגות גבינה או קצפת עם בסקוויט וכדומה שהמילוי אינו מצטרף) או לשתות רביעית (81 גרם) יין או מיץ ענבים לקידוש.

מנהגי החג

טז. מנהג עם ישראל להישאר ערים בליל חג השבועות, וכתוב בזוהר הקדוש שחסידים ראשונים לא היו ישנים בלילה הזה, והיו עוסקים בתורה, ועוד כתוב בזוהר כל אלו שמתקנים את התיקון בלילה הזה ושמחים בו, כולם יהיו רשומים וכתובים בספר הזכרונות, והקדוש ברוך הוא מברך אותם בשבעים ברכות וכתרים של עולם העליון.

יז. ידוע המעשה שמביא השל"ה הקדוש (בספרו שני לוחות הברית מסכת שבועות אות ה') שרבי יוסף קארו ורבי שלמה אלקבץ ועוד כמה חכמים ישבו ועסקו בתורה בליל חג השבועות ולמדו כך כל הלילה, והנה באמצע הלילה התחילה השכינה לדבר אליהם, ושבחה אותם ופארה אותם על מעשיהם אשר הם עושים, וכמה בשמים שמחים בתורה שהם עוסקים, ועיין שם באורך המעשה.

יח. כתב בכף החיים בשם המגן אברהם שהטעם שעוסקים בתורה בלילה הוא לפי שהיו עם ישראל ישנים באותו לילה של מתן תורה, ולכן ה' יתברך נתן קולות וברקים כדי להעיר אותם, וכדי לתקן את השינה שעם ישראל ישן אנחנו נשארים ערים בלילה הזה.

יט. המנהג להישאר ער בליל חג השבועות הוא דווקא לגברים אולם הנשים אינם צריכות להישאר ערות בלילה. והנכון שהגברים ילמדו את התיקון שנדפס בסידורים שנכתב על ידי הזוהר והמקובלים, ועל פי דעת המקובלים אין ראוי לקרוא משניות בלילה של חג השבועות, ומכל מקום מי שרוצה ללמוד גמרא או הלכה או מוסר יש לו על מה שיסמוך.

כ. אדם שיודע שאם ישאר ער כל הלילה לא יהיה מרוכז בתפילה ויבוא לידי שינה בשעת התפילה וקריאת התורה, לא ישאר ער כל הלילה, אלא ישאר בלילה כמה שיוכל וילך לישון כדי שבתפילה ובקריאת התורה יהיה ערני, ויתפלל בכוונה.

כא. העוסקים בתורה שלומדים כל הלילה ומביאים לפנייהם שתייה או דברי מאכל, יברכו ברכה אחת על כל מין שיגישו לפנייהם (כגון מזונות או שהכל) ואז אינם צריכים לברך שוב על כל מה שיביאו לפנייהם במשך כל הלילה, וטוב שיכוונו בשעת הברכה לפטור את כל מה שיביאו לפנייהם, אולם אם יצא מחוץ לבית הכנסת או בית המדרש (תחת כיפת השמים) ואחר כך חזר, צריך לחזור ולברך שוב על דברי המאכל או המשקה מכיוון ששינוי מקום נחשב להיסח דעת.

כב. אם נשאר ער כל הלילה מנהג הספרדים ועדות המזרח שהוא בעצמו מברך ברכות השחר וברכות התורה לאחר עלות השחר, ואין צריך לשמוע מאדם אחר שישן בלילה על המיטה, ולכן כשיגיע עלות השחר יטול את ידיו שלוש פעמים וינגב, אך לא יברך ברכת "על נטילת ידים". וברכת אשר יצר יברך רק אם עשה צרכיו וימשיך ברכות השחר.

כג. יש נוהגים לטבול במקוה לפני עלות השחר, ואלו שנוהגים כן יזהרו שלא לטבול במקוה חם, אלא יטבולו במקוה קר או במקוה פושר עד 38 מעלות. אולם מי שרוצה להתקלח בבית במים חמים ביו"ט מותר (אף שבשבת אסור להתקלח במים חמים או פושרים), ובבית המרחץ (וכן מקוה) אסור להתקלח במים חמים כלל.

כד. יש הנוהגים לעמוד על הרגלים בשעת קריאת עשרת הדברות, והנכון שלא לעשות כן אלא ישב, אולם אם עולה אביו או רבו לקרות בתורה ועומד לכבודם מותר לו לעשות כן, מפני שכל עמידתו היא לכבוד אביו או רבו ולא מטעם עשרת הדברות. וכן אם הוא נמצא בבית כנסת שבו עומדים בשעת קריאת עשרת הדברות ואם ישאר לשבת יראה הדבר כאילו הוא מזלזל, יעמוד מתחילת הקריאה של העולה לעשרת הדברות, ונמצא שעומד כל הקריאה, והעמידה היא כבר קודם קריאת עשרת הדברות.

הלכות נוספות של הרב יגון חורי
כנסו לאתר 'שיבת אור דוד'

הלכות המועדים הרב יגון חורי

הלכות חג שבועות

הלכות השייכות לשבת הסמוכה לחג השבועות

א. הרוצה לנוח ביום שבת כדי שיהיה לו כח ללמוד בליל שבועות, נכון שלא יאמר שהולך לנוח כדי שיהיה לו כח ללמוד בלילה. שיש בזה זלזול בקדושת שבת. ומכל מקום מותר לישון, שהרי אינו ניכר שעושה כן למוצאי שבת.

ב. אסור להכין משבת ליום טוב. ולכן אסור בשבת לסדר השלחנות בבית לסעודת יום טוב, או לשטוף כלים ליום טוב עד אחר צאת הכוכבים. ואם הכלים עומדים בבית ומעלים ריח רע, וכן אם רגילה בשאר ימי השבוע לשוטפם מיד לאחר הארוחה מותר לשטפם. (ילקוט יוסף שבועות עמ' תקפח).

ג. מותר לעשות סעודה שלישית אפילו אחרי מנחה קטנה (4:46) בערך לאופק תל אביב, רק שלא יאכל מן הפת אלא עד כביצה (54 גרם), כדי שיהיה תאב לאכול בלילה לכבוד יום טוב. (חזון עובדיה עמ' צא).

ד. ונכון להתפלל מנחה מוקדם באופן שיקדים לאכול קודם שעה עשירית מהיום (זמן מנחה קטנה כנ"ל) ואז יוכל לאכול גם יותר מכביצה, ובלבד שיהיה תאב לאכול בלילה. (ילקו"י עמ' תקפט).

ה. יש להזהר לבל יכינו וידליקו נר של יום טוב מבעוד יום, שעדיין הוא שבת, אלא יכינו וידליקו הנר רק אחר צאת הכוכבים של ליל יום טוב, ולאחר שתאמר "ברוך המבדיל בין קודש לקודש", ועל ידי הדלקה מאש לאש. ואחר שמדליקה את הנרות, תיזהר שלא תכבה את הגפרור, אלא תניחנו בנחת במקום שיכבה מעצמו. (ילקו"י יום טוב עמ' תקיג).

ו. יש להזהר ולהזכיר לאשה שלא לעשות מלאכה האסורה בשבת עד לאחר צאת השבת ולאחר שתאמר, "ברוך המבדיל בין קודש לקודש".

הלכות חג השבועות שחל במוצאי שבת

ז. בתפלת ערבית אומרים "ותודיענו". ואם שכח ועדיין לא סיים הברכה, אומר אותו בין פרק לפרק בתוך הברכה האמצעית של התפלה. ואם כבר אמר "ברוך אתה ה'", אפילו עדיין לא סיים "מקדש ישראל והזמנים", אינו חוזר, שהרי עתיד הוא להבדיל על הכוס בקידוש. [ומ"מ יזהר שלא יעשה מלאכה האסורה עד שיאמר ברוך המבדיל בין קודש לקודש]. ואם שכח וטעם לפני הקידוש וההבדלה, צריך לחזור ולהתפלל, ובתפלתו יאמר "ותודיענו". (ילקוט יוסף פסח ח"ג עמ' רנו).

ח. יתחיל הקידוש מעומד, וסדר הקידוש, יין (בורא פרי הגפן), קידוש (מקדש ישראל והזמנים) נר (בורא מאורי האש). הבדלה (המבדיל בין קודש לקודש), זמן (שהחיינו). וסימנים יקנה". (שלחן ערוך סימן תעג ס"א. ילקו"י יום טוב עמ' תרז).

ט. ביום טוב שחל במוצאי שבת, אפשר לברך ברכת מאורי האש על הנרות שהודלקו לכבוד יום טוב גם כאשר דלוק אור החשמל בבית. (ילקו"י פסח ח"ג עמ' רסה).

י. טוב שלא ירבה באכילה בסעודת הלילה, ויאכל מאכל קל לעיכול, בכדי שלא יבא לידי שינה בלילה והפרעה בסדר הלימוד. (ילקו"י שבועות עמ' תרסז).

יא. חג השבועות יש מצוה יותר לשמוח בו ולהראות שמחתו, כי הוא יום שקבלנו את התורה הקדושה, ונתקדשנו בקדושתה להיות יותר ממלאכי השרת. ורב יוסף היה עושה בו עגל משולש, אמר, אם לא היה יום זה, כמה יוסף יש בשוק, והשמחה הזו היא חלק מהדביקות בתורה הקדושה. (ילקו"י שבועות עמ' תשנז).

יב. מצוה לשורר שירים ותשבחות להשם יתברך בימים טובים בפרט בשעת הסעודה. אמנם יזהרו שלא למחוא כף אל כף ביום טוב בעת השירה, אלא אם כן עושים כן בדרך שינוי. וכן אין לרקוד בשבת וביום טוב. ואף שבזמן הזה יש מקילים, אחר שאין הכל בקיאים לתקן כלי שיר, מכל מקום אין להקל לבני עדות המזרח. וכן המנהג במקומותינו לאסור. ומכל מקום אפשר להקל על ידי הליכה במחול בלבד, שדוקא כשעוקר רגלו אחת ומניח חבירתה חשוב כריקוד האסור בשבת. (ילקו"י עמ' תשסז).

יג. אף על פי שהוא שמח בבשר ובין ביום טוב, לא ימשך יותר מדי אחריהם וכן ימנע משחוק וקלות ראש, לפי שאין השחוק וקלות ראש שמחה של מצוה, אלא הוללות וסכלות, ולא נצטינו בתורה אלא על שמחה שיש בה עבודת השם יתברך. (רמב"ם. חזון עובדיה עמ' צה, שיט).

יד. וכן יש לחלק שעות היום של החג, מחציתם לבית הכנסת ובית המדרש, ומחציתם לאכילה ושתייה לשמחת החג. (חזו"ע עמ' א).

רגע חושבים

הרב אליהו רוסתמי

גוש בוץ חי

שואל רבינו בחיי, למה לא כתוב בתורה שום מילה על עולם הבא ותחית המתים. אם תכלית בריאת האדם היא בשביל מצבו בעולם הבא, למה התורה מייחסת חשיבות גדולה לעולם הזה, ולא מזכירה אפילו ברמז את העולם הבא. ומתוך כמה תירוצים.

הראשון, שהקב"ה דיבר בתורה דברים פשוטים שכל בן אדם יוכל להבין, אבל אורות רוחניים שאין השכל הפשוט יכול להבין לא כתב, אדם מבין בדבר מוחשי שיכול למשש, וכמו שכתוב "אם בחוקותי תלכו, ונתתי שלום בארץ, והשיג לכם דיש את בציר, ואכלתם לחמכם לשובע" ומאיך גם העונשים מדברים בעניני העולם הזה כגון גשם ופרנסה. וכגון וכו' ועצר את השמים והארץ לא תתן יבולה וכו'.

תירוץ נוסף, אם הילד שלך נכנס לבית ספר יסודי, ותאמר לו "בני תתחיל ללמוד חשבון גאוגרפיה ואנגלית, ובעוד עשרים שנה תתקבל לעבודה כעורך דין, ותרויח משכורת מכובדת", הילד יצחק עליך ויאמר, אבא זה לא מדבר אלי, אני רוצה שתקנה לי כדורגל וממתקים, לא מעניין אותי מה יקרה בעוד עשרים שנה.

ואם תאמר לו "אם תביא ציון טוב במבחן בטבע, אני אקנה לך אופניים חשמליות ואתה תבחר אותם", הוא ילמד במרץ, זה מה שמפתה ילד קטן. תן לו טיול ג'יפים, הוא ילמד יום ולילה. כך אם התורה היתה מביטיחה, שאם תעבוד את ה' תקבל שערי גן עדן, ויש שם מלאכים שילבישו אותך מלבושי כבוד, האדם היה מוותר על הגן עדן, אדם חפץ בדברים גשמיים מוחשיים רוצה דיש, בציר, בית יפה, לישון בלי פחד, לכן התורה מדברת אל העם בשפה שהם מבינים. דיברה תורה כלשון בני אדם.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתרנו
להרצאות נוספות בקרו באתר 'שיבת אור דוד'

עד כה למדנו שחיי העולם הבא הם העיקר, וגם המתים עתידים לקום, אלא שנשאלת שאלה, למה בתורה שבכתב לא כתוב על ענין זה שהוא כל כך חשוב ומרכזי ביהדות, אמנם בתורה שבעל פה ובנביאים כתבו על זה המון.

שאלה קליאופטרה את רבי מאיר, "אתם אומרים שיש תחיית המתים, וכי ראית מימין עפר חי, או גוש בוץ הולך? והרי אין חדש תחת השמש, אין מציאות של דברים חדשים בעולם, וגם בתורה שבכתב לא כתוב כלום, ומה שכתוב בתורה שבעל פה, את זה אתם המצאתם!"

השיב לה רבי מאיר במשל, שני אומנים יצרו שני פסלים. אחד יצר פסל ממים בלבד. והשני יצר פסל ממים ועפר. מי יותר גדול? בודאי שהראשון יותר גדול, כי ליצור פסל ממים בלי הקפאה זה דבר גאוני. ואם כן בורא עולם יצר את האדם מטיפה סרוחה של מים, ומי שיכול לייצר אדם מטיפת מים, בודאי שיכול גם להחיותו מעפר ומים, ה' ברא את האדם יש מאין, וכל שכן שיכול להחיותו, כי יש כבר את חומר הגלם! וכך סגרה קליאופטרה את פיה והלכה לה.

וכך כתוב בנביא ישעיה (כו, יט) "יחיו מתים ובלתי יקומו, הקיצו ורננו שוכני עפר", בעולם התחיה בעולם הניחוי, אז יחיו המתים משינת המיתה וישבחו לה'. (מצודת דוד).

וכן כתוב ביחזקאל (לז, יג) "וידעתם כי אני ה' בפתי את קברותיכם, ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי". ה' נאמן במאמרו להחיות מתים, ה' יפתח כל קבר וכל מצבה, גם לרשעים יהיה תחית המתים. רק שהרשעים ילכו לדראון עולם, והצדיקים לחיי עולם. אומר הרמב"ם שכולם יקומו, ויקח כמה שעות לראות איך הרשעים חוזרים לישון, אלו שעשו עברות שענשם שלא יקומו בתחית המתים, אבל על הצדיקים כתוב בפסוק (שם) "כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל", כל מי שיש בו אור תורה, הטל יחיה אותו!

קבעת עיתים לתורה?

אור החיים הקדוש
פרוש אור החיים על התורה
בכל מוצ"ש בשעה 22:00

הדרשה השבועית

בכל יום רביעי בשעה 22:00
רחוב במכבים 108 בני ברק
ניתן לצפות באתר הישיבה Rabenu.com
ובערוצי הליוון

שינוור שבועי
מוסר | יהדות | הלכה
בכל יום שני בשעה 20:00

חשוב לדעת!

ניתן לצפות בכל הדרשות של הרה"ג דניאל זר שליט"א באתר הישיבה "אור דוד" ובמגוון רחב של רבנים נוספים בכל הנושאים